

der skal til for at hjælpe dem ud af den situation, de befinder sig i. Det er i virkeligheden en meget vigtig del af den retssikkerhed, der ligger i lovgivningen. Det er en videreopfølgning af ændringen af sygedagpengeloven, som Folketinget vedtog i enighed i december måned, og nu udbreder vi i virkeligheden den tankegang, der lå bag ændringen af sygedagpengeloven, til hele den sociale lovgivning. Hvis jeg skulle pege på andre af de grundholdninger, som præger de lovforslag, vi behandler i dag, er det også det, at brugerne i højere grad skal inddrages, at man i højere grad skal lytte til dem og tage dem med på råd, og at tilbudene i højere grad skal tilpasses individuelt.

Hr. Villy Søvnal spurgte på et tidspunkt, hvad der egentlig er i lovforslagene, der tilgode-se eller forbedrer situationen for de svagtstillede. Der er i hvert fald en lang række opstramninger af de regler, der drejer sig om børn, der skal anbringes uden for hjemmet. Jeg betragter det selv som noget meget vigtigt at gøre det klart for kommunerne, hvad det er for krav, der ligger i de regelsæt, og jeg tror, det er en meget vigtig præcisering.

Det er også vigtigt for mig, at vi har fået lavet en række formålsparagraffer i serviceloven, hvor vi netop forsøger at give en beskrivelse af den helhedsorienterede indsats, der skal til for at hjælpe dem, der er i en mere omfattende social klemme. Man kan sige, at de individuelt tilpassede tilbud også er en måde at hjælpe de svagtstillede på. En større del af brugerne inddrages i højere grad, og en tidligere indsats skulle meget gerne forebygges, at flere mennesker havner i en alvorlig klemme.

Jeg vil godt lige minde om de høringssvar, der er kommet fra dem, der arbejder med de hjemløse, altså lederne på § 105-institutionerne. Høringssvarene fra Sundholm og andre steder går ud på, at de er meget glade for de regler, vi indførte i fællesskab i 1994-95, tror jeg det var. Man er meget glad for, at de regler bliver videreført og er blevet tydeliggjort og på nogle punkter forbedret. Med hensyn til udslningsboliger er der f.eks. ikke længere en begrænsning på 6 måneder; der er ingen fast tidsbegrænsning. Jeg føler, at man bakker op om de regelsæt, vi har her, men det er rigtigt, at vi stadig skal blive bedre til at få dem ført ud i livet og sørge for, at de også bliver brugt ude i kommunerne.

Jeg vil ikke gå ind på de forskellige ønsker, de forskellige partiers ordførere har fremført. Det

er klart, at der vil være en række forskellige ønsker, som for nogles vedkommende vil være specielle for et enkelt parti, mens to eller tre partier kan være fælles om andre. Men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at der på tværs af de særlige ønsker, de enkelte partier har fremført, er visse ønsker, som går igen, og jeg har noteret fire ting, jeg vil trække frem.

Der er for det første ønsket om den størst mulige forenkling, og det er noget, jeg kun kan skrive under på. Men vi er jo tit i klemme i den sociale lovgivning, fordi vi kan vælge på den ene side at gøre tingene så målrettede som muligt mod de enkelte grupper og deres behov og på den anden side lave en forenkling, som jo tit går ud over muligheden for at lave individuelt tilpassede regler og tilbud. Men der er i hvert fald et fælles ønske om den størst mulige forenkling.

Det andet ønske, jeg har noteret, er vedrørende retssikkerheden. Man kan sige, det er et forsøg på at finde ud af, hvordan vi kan tage hensyn til den decentralisering, som ingen for alvor ønsker at anfægte, og den diskussion har vi jo haft mange gange her i salen. Men hvordan skal vi sikre, at denne decentralisering ikke medfører en vilkårlighed for borgerne og en manglende sikkerhed for, hvilke tilbud der skal gives? Det er ikke så enkelt endda at finde ud af, hvordan man konkret kan forbedre retssikkerheden og sikkerheden for, at der gives de tilbud, der skal gives, for vi står jo med det problem, at det er meget svært at beskrive målgrupperne for de enkelte tilbud.

Man kan godt gøre det, at man bliver mere præcis i sin beskrivelse af tilbudene, og det er f.eks. det, vi har gjort, når det drejer sig om de tilbud, der skal gives til børn, der skal anbringes uden for hjemmet, og de involverede forældre; her kan man godt beskrive karakteren af tilbudene mere præcist. Men det er jo svært at give en meget præcis beskrivelse af, hvilke omstændigheder den borger skal være i, som skal have et bestemt tilbud stillet til rådighed. Hvilken form for narkoman skal man være for at få en bestemt type tilbud? Hvilken form for sindslidende skal man være for at få en bestemt type tilbud?

Jeg tror egentlig, at alle partier i Folketinget meget gerne ville gå længere i retning af at sikre, at borgerne fik de tilbud, der faktisk passede til de problemer og behov, de har; men det kan være temmelig svært at beskrive mere præcist i loven, end det allerede er sket. Der er forskellige